

[Lilli Gyldenkilde]

at se på dette her, nu da vi står i en ny situation, og det mener jeg vi gør, hr. Steffensen.

(Kort bemærkning).

Steffensen (KrF):

Jeg vil ikke afvise, fru Lilli Gyldenkilde, at der måske kommer en ny situation i sagen og er kommet det, men så står ministerens påstand om, at det er taget med i overenskomsterne, imod den påstand, som fru Lilli Gyldenkilde kom med, nemlig at det ikke er taget med i overenskomsterne.

Svend Auken (S):

Pointen er jo, at man har sagt, at dette spørgsmål skulle løses under overenskomstforhandlingerne, men at man intet har gjort for at få det løst. Al mulig snak fra ordfører eller ministerside kan jo ikke fjerne den kendsgerning, at der ingenting er gjort, og det i en situation, hvor man er parat til at fjerne dyrtidsregulering og taktregulering. Det mener jeg er en kendsgerning.

Det, der kalder mig op, er to ting, hvoraf den ene er et svar til hr. Hans Jørgen Holm. Vi er indstillet på at løse det reelle problem, og det har vi været igennem flere år; senest var det en del af den daværende socialdemokratiske regerings udspil i september måned.

Den anden er et svar til arbejdsministeren, der ikke kan se logikken i det, der er sket fra vor side. Jeg synes ellers, det er meget logisk, at vi siger, at det oprindelige lovforslag ensidigt rammer bestemte erhverv og gør det på en måde, som indebærer, at folk selv kommer til at betale for det.

Derefter har man sagt, at man ville mildne forslaget ved overenskomsterne, men man har ikke gjort noget ved det, og problemet er altså heller ikke løst ved overenskomsterne. Derimod har man efterfølgende ad administrativ vej lavet en række omgælsesmuligheder, som dels skaber forskelsbehandling mellem folk, dels selvfølgelig mindsker besparelsen ganske betydeligt. Min fornemmelse er, at besparelsen vil være meget beskedent, og at den vil ramme dér, hvor det gør mest ondt.

Jeg tror også, det vil være svært at forklare folk den situation, at når to arbejdere står ved det samme husbyggeri og arbejder og det bliver dårligt vejr – det samme dårlige vejr, for det er det samme hus, vi taler om – og den ene kan hjemsendes på grund af materi-

alemangel som følge af dårligt vejr og den anden må hjemsendes som følge af dårligt vejr, har den første, men ikke den anden ret til dagpenge. Jeg synes, det er helt urimeligt, og jeg er bekymret for den tendens, der er til, at man laver smutveje og omgælsesmuligheder og plat i vores lovgivning for at løse et problem, som kunne løses meget mere regulært, nemlig dels ved, at man fjernede de nu gældende vejrligsbestemmelser, dels ved, at man indførte en generel regel om, at arbejds-giverne skulle betale de første otte timer.

Jeg ønsker ikke, at denne 8 timers betalingsregel for arbejdsgiveren skal være et led i overenskomsterne, den skal være et led i lovgivningen, og den skal omfatte enhver form for hjemsendelse, enhver form for afskedigelse. Jeg tror, at man kun vil kunne dæmme op for noget af det misbrug af vort dagpengesystem, som alle erkender foregår i dag, hvis det kommer til at koste virksomhederne penge, når de sender folk hjem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget. ml

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 97:

Forslag til folketingsbeslutning om betalt frihed til uddannelse i arbejdstiden.

Af Marianne Bentsen-Pedersen (SF) m.fl.
(Fremsat 8/4 83).

Sammen med denne sag foretoges den sidste sag på dagsordenen, nemlig:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 100: